

Т р е т о д е й с т в и е

1 с ц е н а

Константинопол. Влахернския дворец. Покоите на Мария.

МАРИЯ: Бъдете добре донек, сир!

АНРИ: Мадам, нека бог ви дава радост, здраве и почит между нас.

МАРИЯ: Нека бог ви пази, мюсенсьор!... Аз не знаех, че тази вечер ще излизаме.

АНРИ: Не, Мария, аз не съм дошъл да ви изведа... Искан да ви направя една хубава изненада.

МАРИЯ: Изненада!

/Анри плесва с ръце./

АНРИ: Нека дойде първата горнична на високата невеста!

/От дъното се подава Ожие, облечена като момиче. Мария я гледа недоумяваща./

МАРИЯ: Ожие! Ожие!

/Одет се хвърля на колена пред Мария./

ОДЕТ: Най-сетне, мадам! Цял живот не би ми стигнал за всичко сторено към бедния пленник.

/Мария вдига Одет и двете се прегръщат нежно./